

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. advokátem JUDr. Markem Dvořákem, náměstí T. G. Masaryka 1, Příbram, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5 – Smíchov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2022, čj. 072827/2022/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2023, čj. 44 A 4/2022-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (v řízení před NSS vystupuje jako *stěžovatel*) zanedbal dohled nad svým psem (německým ovčákem), který dírou v plotu, vytvořenou po nárazu psa do nepříliš pevného oplocení, pokousal stěžovatelova souseda (poškozený). Soused tím utrpěl poranění na bříše, které si dokonce vyžádalo operační zákrok a pracovní neschopnost v délce necelého jednoho měsíce. Stěžovatel tak jinému ublížil na zdraví a dopustil se přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Za to mu Městský úřad Dobříš uložil pokutu 1 000 Kč, povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč a povinnost nahradit poškozenému škodu ve výši necelých 50 000 Kč. Žalovaný rozhodnutí vyjma formulačních změn potvrdil, zrušil však výrok o náhradě škody a věc v tomto rozsahu vrátil městskému úřadu k novému projednání. Stěžovatel se proti rozhodnutí (s výjimkou výroku o náhradě škody) bránil u Krajského soudu v Praze, ani tam ale nebyl úspěšný.

[2] Proti zamítavému rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost. V ní v podstatě říká, že poškozený neměl co dělat na stěžovatelově pozemku. Hranice mezi jejich pozemky totiž neprobíhá podél plotu, tudíž poškozený se v době incidentu již nacházel na pozemku stěžovatele, byť se pouze přiblížil k plotu. Zranění a s tím spojenou pracovní neschopnost si poškozený vlastně způsobil sám, pokud bez souhlasu stěžovatele vstoupil na jeho pozemek. Pokud pes neopustil stěžovatelův pozemek, nenese stěžovatel odpovědnost za nedostatečné zabezpečení pozemku. Nemohl tedy nic zavinit.

[3] Tuto věc rozhodovala specializovaná samosoudkyně (§ 31 odst. 2 s. ř. s.), proto se NSS zabýval tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost (srov. usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[4] Stěžovatel nepředložil žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, kterou dosud neřešil, která se řeší rozdílně, od jejíhož dosavadního výkladu se musí odchýlit či kde by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad na postavení stěžovatele. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] NSS již v minulosti uvedl, že přestupek proti občanskému soužití lze spáchat i opomenutím takové povinnosti, kterou pachatel přestupku musí podle okolností a osobních poměrů splnit. Ač je pes smysly nadaný živý tvor, chová se v mnoha směrech nepředvídatelně. Vlastník či chovatel psa proto musí počítat s neočekávaným, nepřiměřeným a nebezpečným chováním či reakcí zvířete. Pokud nad ním zanedbá dozor, poruší tím preventivní povinnost (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2013, čj. 1 A 20/2011-29, č. 2873/2013 Sb. NSS, a dále rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2007, čj. 4 As 40/2007-53, č. 1529/2008 Sb. NSS, či ze dne 17. 12. 2014, čj. 3 As 37/2014-33).

[6] Ve světle těchto východisek stěžovatelova obrana neobstojí. Ačkoli věděl, že pes může zaútočit na kteréhokoli člověka, který by prošel kolem plotu, a způsobit mu zranění, nepodnikl stěžovatel žádné kroky k zamezení nešťastné události. Věděl o nekvalitním oplocení, které mělo mnoho děr, skrz které pes mohl bez potíží proniknout na druhou stranu. I kdyby se snad poškozený nacházel na stěžovatelově pozemku, který prý neodpovídá oplocení, nic to nemění na shora uvedené preventivní povinnosti. Jak krajský soud vysvětlil v přesvědčivě sepsaném rozsudku, nejde „o případ, kdy by poškozený vstoupil na pozemek žalobce a překonal při tom určitou překážku, například přelezl plot. Poškozený se stále nacházel za plotem, který na daném místě zhotovil sám žalobce“. NSS proto souhlasí s krajským soudem, že námitka, že se poškozený nacházel v době spáchání přestupku na stěžovatelově pozemku, je nerozhodná, „jelikož v den spáchání přestupku nemohlo být zřejmé, kudy hranice přesně vede, resp. poškozený ani žalobce nejspíše ani nepochybovali, že hranice vede v místě plotu. Poškozenému proto nelze vyčítat, že přistoupil k plotu ze strany svého pozemku“ (bod 38 napadeného rozsudku).

[7] K pádným závěrům krajského soudu není co dodat. NSS tudíž kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (výrok I). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2023

Zdeněk Kühn

pokračování

předseda senátu